

Název práce: Právní úprava ochrany vodních toků

Abstrakt

Vodní toky jsou nejvýznamnější formou výskytu povrchových vod v České republice, a proto jejich stav výrazně ovlivňuje také celkový stav všech našich vodních ekosystémů. Ekologický ani chemický stav vodních toků přesto stále není uspokojivý. Tato skutečnost vyžaduje zvýšení efektivity a komplexnosti jejich právní ochrany, která je předmětem této diplomové práce.

Cílem první části této práce je popsat národní právní úpravu ochrany vodních toků v kontextu evropské a mezinárodní právní úpravy. Jak národní, tak mezinárodní právní úprava je v současné době významně ovlivněna právní úpravou evropskou, kterou zajišťuje Rámcová směrnice o vodách. V rámci národní právní úpravy je v této práci věnována pozornost především institutům, které jsou relevantní s ohledem na druhou část práce, jejímž prvním dílčím cílem je zanalyzovat základní opatření navržená ve dvou vybraných plánech dílčích povodí za účelem dosažení cílů Rámcové směrnice o vodách, především dosažení tzv. dobrého stavu vod. V návaznosti na tuto analýzu je druhým dílčím cílem práce určit, jaké konkrétní nástroje současná právní úprava k realizaci navrhovaných opatření poskytuje, a zda tyto nástroje umožňují efektivní řešení neuspokojivého stavu vodních toků.

V rámci dílčích plánů povodí bylo determinováno šest skupin základních opatření navržených za účelem dosažení dobrého stavu vodních toků. Největší pozornost byla v obou plánech dílčích povodí věnována opatřením na regulaci znečištění bodového charakteru, následována opatřeními ke zlepšení hydromorfologických vlastností vodních toků. Právě tyto dvě skupiny opatření se jeví jako zásadní z pohledu dosažení dobrého chemického a ekologického stavu vodních toků. Přesto lze označit počet navržených opatření ke zlepšení hydromorfologických vlastností vodních toků v obou dílčích povodích za nedostatečný, a to s ohledem na velmi malý zlomek vodních toků, kde bylo doposud dobrého ekologického stavu dosaženo.

Současná právní úprava ochrany vodních toků poskytuje nástroje umožňující realizaci všech determinovaných skupin opatření. Za nedostatečnou ji však lze označit ve věci omezování odběrů vod z vodních toků prostřednictvím tzv. minimálního zůstatkového průtoku, a dále ve věci zlepšení hydromorfologických podmínek vodních toků prostřednictvím revitalizací, pro které právní úprava neposkytuje zcela jasně definované nástroje ani postupy, které by se daly aplikovat. V tomto kontextu je přitom nutné zdůraznit, že ekologický stav vodních toků, k jehož zlepšení obě výše zmíněná opatření přímo směřují, významně ovlivňuje i jejich stav chemický, a tím i dosažení dobrého stavu vod ve smyslu Rámcové směrnice o vodách.

Klíčová slova: vodní tok, dobrý stav vod, plán povodí, opatření